

SOC-resolution 1183 (XLI); b) at overveje at tilbyde, hvor der kan opnås enighed herom, lempelige vilkår til udviklingslande, hvis betalingsbalanceproblemer eller gældsbyrder skulle nødvendiggøre omlægning eller konsolidering af gæld,

2) anmoder generalsekretæren om: a) i sin sædvanlige rapport over internationale kapitalbevægelser og offentlige gaveydelse r at inkludere i størst mulig udstrækning statistiske oplysninger om kapitalafgang fra udviklingslande, samt give en vurdering af virkningerne af disse kapitalbevægelser, såvel i de lande hvorfra de kommer, som i de lande hvortil de bliver sendt, b) ved udarbejdelse af nævnte rapport at tage de enstemmigt vedtagne anbefalinger fra ekspertgruppen vedrørende metodeproblemer for målsætning af størrelsen af ressourcer til udviklingslandene i betragtning og c) at rådføre sig med andre internationale organisationer, som beskæftiger sig med statistik vedrørende forskellige former af overførsel af ressourcer, med henblik på at nå frem til et ensartet statistisk system for disse overførsler,

3) anmoder generalsekretæren om i samarbejde med vedkommende FN-organisationer at forsyne udviklingslandene med den bistand, de måtte behøve for at forbedre opgørelsen over kapitaltilførsel og kapitalafgang.

Afsnit c i paragraf 2 blev indføjet på foranledning af den norske delegerede.

Efter anmodning fra *Sovjetunionen* blev der del afstemning om operative paragraf 1, som blev vedtaget med 54 stemmer for, 0 imod medens 9 afstod (østlande samt Belgien). Resolutionen som helhed blev vedtaget enstemmigt. Følgende lande afgav stemmeforklaring: Japan, Panama, USA, Frankrig, Storbritannien, Malta og Sovjetunionen.

På sit møde den 4. december 1967 vedtog plenarforsamlingen 2. udvalgs resolution (res.2276) enstemmigt med 87 stemmer for.

4. Endelig fremsatte Panamas delegerede i løbet af debatten et resolutionsforslag, som i det store og hele fulgte linjerne af et tilsvarende, ligeledes af Panama fremsat forslag under 21. samling, i hvilket generalsekretæren anmodes om at undersøge det tilrådelige i at opbygge en plan for økonomisk samarbejde baseret på fastsættelse af

bidrag, gradueret efter hver enkelt medlemsstats nationale indkomst, således at de midler, der herved fremkommer, kan tjene som supplement til udviklingslandenes interne bestræbelser og opsparing med henblik på en forøgelse af deres økonomiske vækst. Forslaget kan således siges at indebære kimen til et internationalt beskatningssystem. Trods gentagne anmodninger om at trække forslaget tilbage lod Panamas delegerede alligevel resolutionsteksten komme til afstemning, som gav følgende resultat: 3 stemmer for, 27 imod medens 62 afstod.

2. udvalgs beretning: A/6915.

Virksomhed til fremme af udvikling:

a) virksomhed indenfor FNs Udviklingsprogram (UNDP).

b) generalsekretærens virksomhed.

(Dagsordenens punkt 46).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 9 møder i tiden 27. oktober til 10. november 1967.

I. Debatten.

På det møde i udvalget, hvor debatten af UNDPs virksomhed indledtes, fremkom programmets administrator *Paul Hoffman* og en række af hans nærmeste medarbejdere med udtalelser, hvis indhold i det følgende skal gengives kort.

Med-administrator *David Owen* kommenterede de af styrelsesrådet vedtagne ændringer i proceduren ved programudarbejdelsen inden for TA-komponenten, hvorefter denne nu er en kombination af kontinuerlig programlægning og projektbudgettering. Programmet skulle herefter mere direkte reflektere modtagerlandenes behov og prioritering samt lette regeringerne planlægningen og brugen af den tekniske bistand samtidig med at sikre en tilstrækkelig fleksibel tilpasning. Han gennemgik enkelte træk ved den nye ordning. Regeringer var nu i stand til at fremkomme med anmodninger strækkende sig over hele et projekts varighed, dog maksimalt fire år. Udnyttede midler kan inden for meget vide rammer overføres fra et år til et andet. Når et projekt er godkendt, overføres de dertil